

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/253 A COMISIEI**din 16 februarie 2015****de stabilire a normelor privind prelevarea de probe și raportarea, în temeiul Directivei 1999/32/CE a Consiliului, în ceea ce privește conținutul de sulf din combustibilii marini**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi și de modificare a Directivei 93/12/CEE ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (1b) și articolul 7 alineatul (1a),

întrucât:

- (1) Punerea în aplicare și asigurarea respectării Directivei 1999/32/CE, în mod coerent și cu costuri mici, constituie o prioritate majoră în vederea obținerii beneficiilor prevăzute pentru sănătatea umană și pentru mediu, rezultate din reducerea emisiilor de dioxid de sulf generate de transportul maritim, precum și a promovării în acest mod a unei concurențe loiale și a unei mai mari sustenabilități a transportului maritim.
- (2) Pentru a pune în aplicare în mod eficient articolele 3a, 4a și 4b din Directiva 1999/32/CE, este necesar ca statele membre să asigure prelevarea, suficient de frecventă și corectă, de probe din combustibilii marini livrați navelor sau utilizați la bordul navelor, inclusiv inspectarea jurnalelor de bord ale navelor și a notelor de livrare a combustibilului.
- (3) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 1999/32/CE impune statelor membre să ia toate măsurile necesare pentru a verifica prin prelevare de probe conținutul de sulf al combustibilului marin destinat combustiei la bordul navelor, atunci când acestea se află în zonele maritime sau în porturile relevante. În acest context, prelevarea de probe trebuie înțeleasă în sens larg, ca incluzând toate metodele de verificare a conformității stabilite la articolul 6 alineatul (1a) literele (a), (b) și (c) din directiva respectivă.
- (4) Prelevarea fizică de probe din combustibilul marin utilizat, în scopul verificării conformității, se efectuează fie prelevând spontan și analizând o probă de combustibil din sistemul de combustibil al navei, fie analizând probele relevante de combustibil sigilate, aflate la bord.
- (5) Frecvența de prelevare a probelor se stabilește ținând seama de numărul de nave care fac escală într-un stat membru, de rezultatul verificării documentelor navei, de utilizarea unor tehnologii alternative de urmărire pentru a asigura o repartizare echitabilă a sarcinii între statele membre și eficacitatea costurilor, precum și de alertele specifice privind anumite nave.
- (6) Prelevarea de probe din combustibilii marini în timpul livrării acestora către nave trebuie să vizeze furnizorii de combustibili marini a căror neconformitate cu specificația de pe nota de livrare a combustibilului a fost constatată în mod repetat, ținând seama de volumul de combustibili marini comercializat de furnizor.
- (7) În scopul punerii în aplicare a Directivei 1999/32/CE într-un mod eficace din punctul de vedere al costurilor, statele membre trebuie încurajate să respecte frecvența de prelevare a probelor, utilizând pentru selectarea navelor în vederea verificării conformității combustibilului mecanismele naționale de urmărire bazate pe riscuri sau tehnologiile inovatoare de verificare a conformității, și să comunice altor state membre informațiile colectate.
- (8) Sistemul de informații dedicat al Uniunii, creat și operat de Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă și pus la dispoziția statelor membre de la 1 ianuarie 2015, trebuie să constituie o platformă pentru înregistrarea și schimbul de informații cu privire la rezultatele verificărilor conformității efectuate în temeiul Directivei 1999/32/CE. Statele membre trebuie încurajate să utilizeze acest sistem care poate contribui în mod semnificativ la raționalizarea și optimizarea evaluării conformității cu cerințele directivei respective.
- (9) Pentru a nu impune o sarcină administrativă disproporționată statelor membre care nu au o linie de coastă, anumite dispoziții nu trebuie să se aplice acestor state membre pentru navele aflate sub pavilionul lor sau pentru furnizorii de combustibili marini ai navelor respective.
- (10) Pentru raportare trebuie să se ia în considerare utilizarea optimă a tuturor tehnologiilor de ultimă generație disponibile, astfel încât sarcina administrativă să fie minimă, lăsând în același timp o anumită flexibilitate statelor membre care preferă să raporteze într-un mod mai tradițional. Prin urmare, statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a utiliza sistemul de informații al Uniunii pentru a-și îndeplini obligațiile anuale de raportare prevăzute de Directiva 1999/32/CE.

⁽¹⁾ JO L 121, 11.5.1999, p. 13.

- (11) Cel mai devreme de la 1 ianuarie 2016 și sub rezerva disponibilității datelor partajate privind prelevarea de probe și verificările de conformitate referitoare la sulf, statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a utiliza mecanismul de urmărire bazat pe riscuri, integrat în sistemul de informații al Uniunii, pentru a stabili, într-un mod eficace din punctul de vedere al costurilor, prioritățile în materie de verificare a combustibilului pentru nave.
- (12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 1999/32/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Prezenta decizie stabilește normele privind metodele și frecvența de prelevare a probelor, precum și raportarea, în temeiul Directivei 1999/32/CE, în ceea ce privește conținutul de sulf din combustibilii marini.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „rezervor de serviciu” înseamnă rezervorul din care este preluat combustibilul pentru alimentarea mașinilor cu combustie pe combustibil petrolier, aflate în aval;
2. „sistemul de combustibil” înseamnă sistemul care asigură distribuția, filtrarea, purificarea și transportul combustibilului de la rezervoarele de serviciu la mașinile cu combustie pe combustibil petrolier;
3. „reprezentantul navei” înseamnă comandantul acesteia sau ofițerul responsabil pentru combustibilii marini utilizați, pentru documentație și pentru stabilirea unui punct alternativ de prelevare a probei de combustibil;
4. „inspectorul pentru sulf” înseamnă o persoană autorizată în mod corespunzător de autoritatea competentă a unui stat membru pentru verificarea conformității cu dispozițiile Directivei 1999/32/CE;
5. „sistemul de informații al Uniunii” înseamnă un sistem operat de Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă, care utilizează datele portului de escală privind navele, disponibile în sistemul SafeSeaNet, respectiv sistemul de gestionare a informațiilor instituit prin articolul 22a din Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ („SafeSeaNet”), pentru a înregistra și a face schimb de informații cu privire la rezultatele verificărilor conformității efectuate în temeiul Directivei 1999/32/CE. Pe baza acestor rezultate ale verificărilor conformității efectuate în temeiul Directivei 1999/32/CE și a constatărilor aferente se elaborează la nivelul Uniunii un mecanism de urmărire bazat pe riscuri.

Articolul 3

Frecvența de prelevare a probelor de combustibili marini utilizați la bordul navelor

- (1) Statele membre efectuează inspecții ale jurnalelor de bord ale navelor și ale notelor de livrare a combustibilului, la bordul a cel puțin 10 % din numărul total de nave care fac escală într-un an în statul membru respectiv.

Numărul total de nave care fac escală într-un stat membru corespunde numărului mediu de nave din cei trei ani precedenți, raportat prin sistemul SafeSeaNet.

⁽¹⁾ Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului (JO L 208, 5.8.2002, p. 10).

(2) De la 1 ianuarie 2016, conținutul de sulf al combustibilului marin utilizat la bord se verifică, de asemenea, prin prelevare de probe sau analiză, sau prin ambele metode, pentru cel puțin următorul procent din navele inspectate menționate la alineatul (1):

- (a) 40 % în statele membre care au frontiere comune cu zonele de control al emisiilor de SO_x;
- (b) 30 % în statele membre care au frontiere parțial comune cu zonele de control al emisiilor de SO_x;
- (c) 20 % în statele membre care nu au frontiere comune cu zonele de control al emisiilor de SO_x.

De la 1 ianuarie 2020, în statele membre care nu au frontiere comune cu zonele de control al emisiilor de SO_x, conținutul de sulf al combustibilului marin utilizat la bord se verifică, de asemenea, prin prelevare de probe sau analiză sau prin ambele metode, în cazul a 30 % din navele inspectate menționate la alineatul (1).

Statele membre pot respecta frecvențele specificate în prezentul alineat utilizând pentru selectarea navelor mecanismele naționale de urmărire bazate pe riscuri sau alertele specifice privind navele, transmise prin sistemul de informații al Uniunii.

(3) Numărul de nave calculat în conformitate cu alineatul (2), care se verifică, de asemenea, prin prelevare de probe sau analiză sau prin ambele metode, poate fi ajustat, dar nu redus cu mai mult de 50 %, fie:

- (a) prin scăderea numărului de nave în cazul cărora se constată o eventuală neconformitate cu ajutorul tehnologiilor de teledetecție sau al metodelor de analiză prin scanare rapidă;
- (b) prin stabilirea unui număr adecvat, dacă verificările documentelor în conformitate cu alineatul (1) se efectuează la bordul a cel puțin 40 % din navele care fac escală într-un an în statul membru respectiv.

Ajustările menționate la literele (a) și (b) se comunică prin sistemul de informații al Uniunii.

(4) De la 1 ianuarie 2016, în locul frecvenței anuale stabilite la alineatele (1), (2) și (3), un stat membru poate aplica o frecvență anuală de prelevare a probelor determinată cu ajutorul mecanismului de urmărire bazat pe riscuri al Uniunii.

(5) Prezentul articol nu se aplică Republicii Cehe, Luxemburgului, Ungariei, Austriei și Slovaciei.

Articolul 4

Frecvența de prelevare a probelor de combustibili marini în timpul livrării acestora către nave

(1) În conformitate cu articolul 6 alineatul (1a) litera (b) din Directiva 1999/32/CE și ținând seama de volumul de combustibili marini livrat, statele membre efectuează prelevarea de probe și analiza combustibililor marini în timp ce aceștia sunt livrați navelor de către furnizorii de combustibili marini înregistrați în statul membru respectiv, despre care s-a constatat, pe baza rapoartelor din sistemul de informații al Uniunii sau a raportului anual menționat la articolul 7, că, în orice an dat, au livrat de cel puțin trei ori combustibili care nu respectă specificația indicată pe nota de livrare a combustibilului.

(2) Prezentul articol nu se aplică Republicii Cehe, Luxemburgului, Ungariei, Austriei și Slovaciei.

Articolul 5

Metode de prelevare a probelor pentru verificarea conținutului de sulf din combustibilii marin utilizați la bord

(1) În conformitate cu articolul 3, în cazul verificării conținutului de sulf din combustibilii marini utilizați la bord, statele membre aplică următoarea abordare etapizată pentru prelevarea de probe și verificarea conformității cu standardele privind conținutul de sulf:

- (a) inspectarea jurnalelor de bord ale navelor și a notelor de livrare a combustibilului;
- (b) după caz, una dintre următoarele metode de prelevare a probelor și analiză sau ambele:
  - (i) analiza probelor de combustibil sigilate aflate la bordul navelor, care însoțesc nota de livrare a combustibilului și au fost prelevate în conformitate cu regula 18 punctele 8.1 și 8.2 din anexa VI la Convenția MARPOL;

(ii) prelevarea spontană la bord a probelor de combustibili marini destinați combustiei la bord, în conformitate cu articolul 6, urmată de analiză.

(2) La încheierea verificării și a analizei conținutului de sulf, inspectorul pentru sulf înregistrează datele rezultate în urma inspecției și a constatărilor privind combustibilul, în conformitate cu tipul de informații solicitate, menționate la articolul 7 litera (a).

Articolul 6

Prelevarea spontană de probe la bord

(1) Statele membre prelevează spontan la bord una sau mai multe probe de combustibil marin la locul unde este instalat robinetul pentru prelevarea de probe din sistemul de combustibil, care este indicat pe planul sistemului de conducte de combustibil al navei și aprobat de administrația pavilionului sau de o organizație recunoscută care acționează în numele acesteia.

(2) În lipsa robinetului menționat la alineatul (1), punctul de prelevare a probelor este locul unde este instalat un robinet pentru prelevarea de probe, care trebuie să îndeplinească toate condițiile următoare:

- (a) să fie accesibil cu ușurință și în siguranță;
- (b) să permită distincția între diferitele tipuri de combustibil utilizate pentru mașina cu combustie pe combustibil petrolier;
- (c) să fie instalat în aval de rezervorul de serviciu din care provine combustibilul utilizat;
- (d) să fie amplasat cât mai aproape posibil de admisia combustibilului în mașina cu combustie pe combustibil petrolier, ținând seama de fezabilitate și de siguranță, precum și de tipul de combustibil, de debitul, de temperatura și de presiunea din aval de punctul de prelevare de probe selecționat;
- (e) să fie propus de reprezentantul navei și acceptat de inspectorul pentru sulf.

(3) Statele membre pot preleva în mai multe locuri probe spontane din sistemul de combustibil, pentru a detecta o eventuală contaminare încrucișată a combustibililor în absența unor sisteme de combustibil complet separate sau în cazul sistemelor cu mai multe rezervoare de serviciu.

(4) Statele membre se asigură că proba spontană se colectează într-un recipient care permite umplerea a cel puțin trei flacoane cu probe reprezentative pentru combustibilul marin utilizat.

(5) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că:

- (a) flacoanele cu probe sunt sigilate de inspectorul pentru sulf cu un mijloc unic de identificare aplicat în prezența reprezentantului navei;
- (b) două flacoane cu probe sunt transportate la mal pentru analiză;
- (c) un flacon cu probă este păstrat de reprezentantul navei timp de cel puțin 12 luni de la data colectării.

Articolul 7

Informațiile care trebuie incluse în raportul anual

Raportul anual asupra conformității cu standardele privind conținutul de sulf din combustibilii marini, care trebuie transmis Comisiei de către statele membre, include cel puțin următoarele informații:

- (a) numărul anual total și tipul cazurilor de neconformitate a conținutului măsurat de sulf din combustibilul examinat, inclusiv gradul de neconformitate a conținutului de sulf în fiecare caz și conținutul mediu de sulf determinat în urma prelevării de probe și a analizei;
- (b) numărul anual total de verificări ale documentelor, și anume ale notelor de livrare a combustibilului, ale locului de buncheraj, ale registrelor de hidrocarburi, ale jurnalelor de bord, ale procedurilor de schimbare a combustibilului și ale evidențelor;

- (c) declarațiile privind indisponibilitatea combustibililor marini, menționate la articolul 4a alineatul (5b) din Directiva 1999/32/CE, inclusiv datele navei, portul de buncheraj și statele membre în care s-a înregistrat indisponibilitatea, numărul de declarații efectuate de aceeași navă și tipul de combustibil care nu a fost disponibil;
- (d) notificările și scrisorile de protest împotriva furnizorilor de combustibili marini de pe teritoriul lor, privind conținutul de sulf al combustibililor;
- (e) o listă cu numele și adresele tuturor furnizorilor de combustibili marini din statul membru respectiv;
- (f) descrierea modului în care sunt aplicate metodele alternative de reducere a emisiilor, inclusiv a testelor și a monitorizării continue a emisiilor sau a utilizării combustibililor alternativi și a verificărilor respectării, în mod permanent, a reducerii emisiilor de SO_x în conformitate cu anexele I și II la Directiva 1999/32/CE de către navele aflate sub pavilionul statului membru;
- (g) după caz, descrierea mecanismelor naționale de urmărire bazate pe riscuri, inclusiv a alertelor specifice, precum și a modului de utilizare și a rezultatelor teledetecției și ale altor tehnologii disponibile pentru stabilirea ordinii prioritare în care navele trebuie supuse verificării conformității;
- (h) numărul total și tipul de proceduri de constatare a încălcării inițiate sau de sancțiuni sau ambele, cuantumul amenzilor impuse de autoritatea competentă atât operatorilor de nave, cât și furnizorilor de combustibili marini;
- (i) pentru fiecare navă, în urma inspecției jurnalelor de bord și a notelor de livrare a combustibilului sau a prelevării de probe sau a ambelor:
  - (i) datele navei, inclusiv numărul IMO, tipul, vechimea și tonajul;
  - (ii) rapoarte privind prelevarea de probe și analiza, inclusiv numărul și tipul probelor, precum și metodele și locurile de prelevare a probelor în scopul verificării conformității pentru tipul de navă respectiv;
  - (iii) informații relevante privind notele de livrare a combustibilului, locul de buncheraj, registrele de hidrocarburi, jurnalele de bord, procedurile de schimbare a combustibilului și evidențele;
  - (iv) măsurile de asigurare a respectării legislației și procedurile judiciare inițiate împotriva navei la nivel național sau sancțiunile impuse acesteia sau ambele.

Articolul 8

Formatul raportului

- (1) Statele membre pot utiliza sistemul de informații al Uniunii pentru a înregistra imediat după verificare toate datele și constatările relevante privind combustibilul rezultate în urma inspecției, inclusiv informațiile referitoare la prelevarea de probe.
- (2) Un stat membru care utilizează sistemul de informații al Uniunii pentru a înregistra, a face schimb și a comunica date privind verificarea conformității poate utiliza compilarea anuală agregată a eforturilor de aplicare a legii, asigurată de sistemul de informații al Uniunii, pentru a-și îndeplini obligațiile de raportare prevăzute la articolul 7 din Directiva 1999/32/CE.
- (3) Statele membre care nu utilizează sistemul de informații al Uniunii facilitează crearea unei legături între acest sistem și sistemele lor naționale, care permit cel puțin înregistrarea, după caz, în aceleași câmpuri ca și sistemul de informații al Uniunii, sau transmit un raport în format electronic conținând toate elementele menționate la articolul 7.

Articolul 9

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 16 februarie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER